

Det er klart, at det vil vi ikke drille med, for det er jo fair nok, at man indtil da så ikke kan så meget. Men vi kan jo så ændre ikrafttrædelsesdatoen til 1. januar næste år. Jeg vil spørge, om det er en overvejelse, Dansk Folkeparti også vil tage.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Til fru Sandy Brinck vil jeg sige: Jamen, der er jo tale om social skævhed, hvis man deler børn op i A- og B-hold. For – jeg ved ikke hvilken ordfører, der var inde på det, jeg tror, det var fru Pernille Rosenkrantz-Theil – børn i den alder går meget op i, hvad det barn ved siden af får, og hvad det barn overfor får. Og de vil føle sig udelukkede, hvis de ikke får det samme på deres tallerken. Så der er tale om en social skævhed.

Og til hr. Kim Sejr: Ja, det er selvfølgelig alle børn, når der er tale om den sociale skævhed.

Til hr. Villy Søvndal: Jeg kan jo ikke svare på, hvordan de kommende finanslovforhandlinger vil komme til at foregå. Men jeg forventer at få et svar af socialministeren på, hvorfor der er ændret i den tekst fra kommuneaftalen til teksten i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er fuldstændig enig i bekymringen. Jeg ville også være meget meget ked af, hvis man får opbrudt det fællesskab, der i dag ligger i forbindelse med madordningerne.

Så jeg vil bare spørge, om det kunne tænkes, at Dansk Folkeparti kom med sit bud, altså med sit ændringsforslag til lovgivningen, inden vi stemmer ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Ja, nu skal man jo ikke love guld og grønne skove, men jeg vil blot sige: Det er da ikke utænkeligt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi bemærket os, at mange har haft utrolig stor glæde af en madordning i daginstitutionen. Nu skaber vi så med det her lovforslag lovgrundlaget for at udvide de muligheder, der har været for madordning, dog sådan at den enkelte kommune og

den enkelte institution kan være med til at finde ud af, hvordan man ønsker at gøre i lige netop den kommune i lige netop den institution med lige præcis de forskellige behov, der måtte være her.

Det vil være til glæde for de børn, der kan deltage i ordningen. Man kan håbe, at det bliver god mad, de får. Og i mange institutioner, som har kørt med det her, har børnene også i et eller omfang været inddraget i det at lave maden, i at finde ud af, hvad man skulle spise, i det omfang man nu har kunnet være med til det.

Det kan formentlig også være med til at give et samlingspunkt. Det kan være et værksted i institutionen, fuldstændig ligesom et sløjdløkal eller en gymnastiksal kan være et sted, hvor man har en fælles oplevelse.

Kl. 16.35

Samtidig må vi dog ikke glemme, at der kan være nogle forhold, der ikke nødvendigvis kan opfyldes i en madordning. Det kan være forskellige grader af kræsenhed, eller det kan være allergi, det kan være forskellige andre hensyn, der måtte tages.

Det har vist sig i de, i hvert fald i en del af de ordninger, jeg har kendt til, at man er kommet rundt om de her problemer, at man har løst dem, og man har fået alle børnene med. Man har kunnet tage hensyn til de forskellige behov, der har været, og man har kunnet tage hensyn til den økonomi, der ligger hos de enkelte forældre, og man har derfor kunnet tilpasse ordningen, sådan at den både økonomisk og med hensyn til maden og forskellige andre behov hænger sammen for alle børn i institutionen.

Som jeg nævnte lidt tidligere, er et af de eksempler, jeg har kendskab til, Mælkebøtten i Højen, hvor prisen har været 125 kr. om måneden, altså omkring 6 kr. pr. måltid pr. barn. Og det har også vist sig, at de forældre, der har været bekymrede for, om de havde økonomi til det, rent faktisk er endt med at konkludere, at det her er væsentlig billigere end selv at skulle smøre madpakken, købe indpakningspapir, købe en madkasse til den.

Derfor har jeg ikke nogen stor frygt for, at der bliver nogen, der skulle blive udelukket af den grund. Til gengæld vil jeg gerne åbne op for, at man har så stor fleksibilitet i ordningen som overhovedet muligt. Man kunne også sagtens forestille sig, at der var nogle forældre, der besluttede sig for, at siden lille Hans' forældre ikke havde så meget, jamen så fint, så skidt pynt, så betaler lille Hans' forældre ikke helt det samme